Jan van Rijckenborgh

EGYPTSKÁ PŮVODNÍ GNOSE

1. DÍL

Komentáře ke Corpus Hermeticum

EGYPTSKÁ PŮVODNÍ GNOSE

DÍL I

EGYPTSKÁ PŮVODNÍ GNOSE

A JEJÍ VOLÁNÍ VE VĚČNÉM NYNÍ

NOVĚ ZVĚSTOVAL A NA ZÁKLADĚ
TABULA SMARAGDINA A CORPUS HERMETICUM
HERMA TRISMEGISTA

VYSVĚTLIL

JAN VAN RIJCKENBORGH

DÍL I

ROZEKRUIS PERS – HAARLEM – NIZOZEMSKO

Přeloženo ze čtvrtého německého vydání z roku 2005:
Die Ägyptische Urgnosis
und ihr Ruf im ewigen Jetzt

Původní nizozemský název:
De Egyptische Oergnosis
en haar roep in het eeuwige nu

1. české vydání 2022

Vydavatel:
Mezinárodní škola Zlatého Kříže s Růží
Lectorium Rosicrucianum

e-mail: lectorium@rosicrucianum.org
www.rosicrucianum.org

ISBN: 978-80-907531-2-9
Copyright © 2021 Rozekruis Pers, Haarlem, Nizozemsko
Translation © Petr Babka, 2020
Vytiskl PBtisk a.s., Dělostřelecká 344, Příbram

Syn hadů

„On sám sebe zaživa učinil hrobem.“ Z tohoto hrobu přirozenosti stoupá Syn, oděn zlatým svatebním šatem nové duše. Je to nový Merkur, Třikrát velký Hermés. Jeho hlavu zdobí zlatý zázračný květ nového způsobu myšlení, v rukou třímá dva ohnivé hady obnoveného spinálního fluida: pozitivní a negativní aspekt. Pětice kontaktních bodů mezi novou duší a transfigurovanou osobností září jako růže. Nalezl svého Poimandra.

Tak stoupá od vítězoslávy k vítězoslávě, v jedno sloučen s Duchem, a v pustině dialektické minulosti zanechává kosti mrtvých, ty mnohé nezdařené pokusy.

OBSAH

Předmluva 15

I Hermés Trismegistos 17
Třikrát tři aspekty hermetického člověka
Trojnásobná vznešenost vznikajícího
nového člověka v klasickém Kříži s Růží
Útěk do Egypta

II Tabula Smaragdina 23
Vysvětlení

III Corpus Hermeticum 31
Úvod
Poimandrés

IV První kniha: Poimandrés 37

V Poimandrés a Hermés 51
Jednota srdce a hlavy
Fundamentální očista srdce

VI Místo dialektického řádu v kosmické sedmerosti ... 59
Úkol řádu v kosmickém vesmíru
Egyptská Gnose a Máního Gnose
Drama syntézy Ducha a látky
Poslání člověka

VII Vykoupení a vyrovnání dluhu 69
Příslib smíru: zlaté zrno nesmrtelnosti
Záchrana dobrovolným fundamentálním životním
obrácením
Zázrak velkého Božího plánu smíření

VIII Podvojná podstata člověka 75
Přírodní bytost – zdání člověka
Oddělená pohlaví
Příčina pohlavních abnormalit
Sedminásobná očista srdce

IX Donos nesmrtelnou duši k zrození 83
Království Boží je ve vás
Otec a já jedno jsme
Vzestup ke skrytému království
Velký omyl
Já musím zaniknout, on musí růst

X Dobrý konec 91
Návrat k původnímu životu
Konec kroužení
Dobrý konec
Signatura duševně zrozeného člověka
Žně a služebnost

XI Poimandrovo dobrodiní 101
Nádech a výdech
Spánek gnostického žáka
Hermův chvalozpěv

XII Struktura gnostického rituálu 105
Hermův chvalozpěv a číslo devět

XIII Dialektická astrální sféra 109
Její nebezpečí pro žáky
Dramatičnost existence zrcadlové sféry
Nebezpečí snového života
Naléhavá otázka

XIV Východisko z připoutanosti k astrální sféře 115

Stav bez vášnivých žádostí
Síla se lví hlavou
Nutnost pozitivního žákovství
Klíč ke gnostické stezce
Pravá touha po spáse

XV Cesta k cizinectví 123
Nové siderické zrození
Cesta Kříže s Růží
Nová orientace
Nemít kam hlavu složit
Cizinectví

XVI Procitnutí duše (I) 131
Gnostické astrální pole
Transfigurace duše
Nový elixír života
Poimandrovo dobročiní
Těžiště v každodenním životě

XVII Procitnutí duše (II) 141
Vznikání aiónů
Třináctý aión
Nutnost sebeposvěcení
Nevadnoucí koruna vznešenosti

XVIII Reálnost vysvobození 149
Barva a vibrace nového astrálního pole
Dvojí způsob umírání v dialektických životních sférách
Odstranění závor
Imitace gnostické pomoci
Strážci na hranicích
Nádech a výdech
Hranice smrti překročeny

XIX Praktická výchova myšlení 157
Paměťové centrum
Lipika
Nesvobodnost lidského myšlení
„Pět minut nerozvážného myšlení …“
Strážce tvých myšlenek
Životní otázka
Jak do nás proniká Gnose
Klíč ke stezce máte ve vlastních rukou
Sny

XX Znamení Syna člověka 167
Chléb a víno: svatý Grál
Dvojnásobné spojení s novým astrálním polem
Vznikání zlatého svatebního šatu
Třetí oko, zázračná zlatá květina
Gnostická intuice
Přílbice spásy
Pomoc gnostické astrální světelné lázně

XXI Světelná lázeň a consolamentum 175
Co je to za světelnou lázeň
Odtělesněné spící duše
Consolamentum

XXII Žít z nového duševního principu 179
Vědomí, život, duše
Trojí stav astrálního těla
Narušení přirozeného magnetického řádu mikrokosmu
Přepólování
Vzkvétání vědomí nové duše
Spojení s Duchem

XXIII Vývoj vědomí v novém astrálním poli 187
Mimořádný stav Živého těla mladé Gnose

Odpovědné žákovství
Dva příklady
Pomoc pro odtělesněného žáka
Vztyčování spících duší
Žně a ženci
Samostatně jednající, svébytně tvůrčí: svobodný zednář

XXIV Svatební síň: Zlatá hlava 195
Vážení kandidátů
Království nebes
Otec a já jedno jsme
Kdo nikdy nenajde sílu Parakléta

XXV Druhá kniha: Poimandrés Hermovi 201

XXVI Živé poznání Boha 213
Můj lid hyne, nemaje poznání
Osobivá teologie
Vznik historického materialismu
Nenapadnutelnost pravdy
Boží podstatě porozumíš pouze duchovně
Bez obnovy duchovní vazby je skutečné poznání Boha nemožné

XXVII Universální láska Boží 219
Boží láska je všudypřítomná
Láska dialektiky
Dvojí dialektika
Svatá země
Čas Boží a čas člověka
Kristova smrt pro náš život

XXVIII Tajemství našeho původu 225
Co je život

Bůh a člověk
Duchovní duše je Boží dítě
Kde je duch Páně, tam je svoboda
Odhození karmického břemene
Nouzový Boží plán
Bůh zjevený v těle

XXIX Ztišme se! 233
Atom duchovní jiskry
Merkurovský člověk
Jednota srdce a hlavy
Hrtan
Devítinásobný člověk
Trojice chrámů člověka
Svatyně nejsvětější
Ztišme se před Pánem

XXX Co je moudrost? 239
Skupinová jednota v Gnosi
Božská skutečnost sedmého paprsku
Velké přátelství
Stezka pravá a stezka levá
Světlo a oheň
Universální zákon lásky
Všechno je v Bohu

Vysvětlení některých pojmů 248

Předmluva

S mimořádnou radostí a vděčností teď, kdy svět a lidstvo opětovně dospěli k bodu periodického obratu ve velkých kosmických epochách, vycházíme znovu na plné světlo veřejnosti s prastarým poselstvím egyptské Gnose.

Toto poselství, jež tvoří fundament každého vykupitelského působení v árijské periodě lidstva, se nezávisle na tom, kdy, kde a pod jakým jménem bylo a je předáváno, obrací ke všem, kdož poznávají tragiku cesty lidstva a s hlubokým znepokojením v srdci hledají přece jen nějaké skutečné východisko z neblaze osudového koloběhu smrti, který lidstvo neodbytně žene do záhuby v nezbadatelné temnotě nadcházející kosmické noci.

Předložená kniha se svým tématem obrací bezprostředně k těm, kteří se jako žáci gnostické duchovní školy snaží kráčet po stezce pravého určení člověka. Všichni opravdoví hledači osvobozující pravdy jsou tedy schopni jak jen možno se přiblížit duchu gnostického učednictví a v tomto vlastním zorientování poznat, zda jsou také oni na tuto stezku povoláni.

Jan van Rijckenborgh

I

Hermés Trismegistos

V posledních dnech měsíce dubna roku 1956, když jsme s mnoha žáky pobývali na naší konferenci v „Renově" v holandském Lage Vuursche, vyzvali jsme shromážděné, aby se připravili na novou vlnu vývoje a zjevení, která se v naší práci posléze zdvihla v červnu 1956 po onom měsíci květnu, který byl pro duchovní školu[1] tak významný. Velké světové gnostické dílo, vycházející z nové gnostické říše v Evropě, totiž mělo začít v měsících, jež byly právě před námi.

Většina žáků věděla, jak mocně se pětinásobné Živé tělo školy doslova chvěje sílícím napětím před nadcházejícími událostmi. Byli si vědomi toho, že vstoupili do velké doby, do doby, v níž se má jasně ukázat, k jakému táboru kdo patří, zda k táboru Gnose, nebo k obyčejným povahám. Mělo se uskutečnit nanejvýš pozoruhodné rozlišení.

Musela být založena gnostická ekumena, ekumena s kořeny v původní Gnosi – v Gnosi Herma Trismegista. Je tedy zřejmé, že pro všechny, kteří vpravdě hledají světlo osvobodivé pravdy, má nesmírný význam, aby se do hloubi zabývali onou prvotní Gnosí. Proto teď nauky, dříve sdělované pouze žákům duchovní školy, dáváme k dispozici také těm, kteří

1 Viz Vysvětlení některých pojmů.

dosud stojí mimo, ale na základě svého vnitřního stavu a své přípravy jsou povoláni k žním této periody lidské existence.

Kdo byl, či lépe řečeno kdo je Hermés Trismegistos? V odpovědi na tuto otázku můžeme samozřejmě uvést osobnost, postavu vznešeného Božího vyslance. Je to koneckonců možné, pokud tím nebudeme mínit pouze jednu historickou postavu, ale řadu takových vyslanců. Staří měli totiž ve zvyku zobrazovat síly a zjevení jako bohy v lidské podobě.

Je tedy nutno říci: Hermés jest. Je to pravý nebeský člověk, jenž prošel branami Zlaté Hlavy. Však se proto jmenuje „Trismegistos", což znamená „třikrát velký" či „trojnásobně vznešený". Vždyť nebeský člověk je v trojím smyslu vznešený – v náboženském, vědeckém a uměleckém ohledu. Náboženství, věda a umění v něm tvoří dokonale rovnostranný trojúhelník.

Jestliže zde hovoříme o náboženství, myslíme to tak, že nebeský člověk prožívá a realizuje své náboženství v jediné pravé formě, totiž z absolutního sepětí s prapodstatou božství. Žák na stezce, jenž se usiluje přiblížit této religiozitě, to dokazuje i velkou čistotou, láskou, opravdovostí a vážností úmyslů. Takový žák dokazuje, že ho v celé bytosti zasáhla veliká láska, která je Bůh, a že si přeje žít z této lásky, touženě si to přeje a usilovně spěje k dokonalosti. V této lásce, v tomto aspektu je už poznat majestátní rovnostranný trojúhelník. Kdo chce totiž přijmout tuto lásku, lásku Boží, a touží být opravdovým gnostikem, ten musí za prvé odhodit všechno sobectví a veškeré pozemsky orientované snahy a činy. Za druhé v souladu s tímto vyprázdněním co do přírody přijímá vyzařování světla Boží lásky a naplňuje se jím, a za třetí pak tuto lásku sám vyzařuje. Tak se žák na stezce osvědčuje

jasným, pozitivně doložitelným osvobodivým činem. To je první hermetický aspekt vznešenosti.

Druhý aspekt je následkem prvního. Když žák přijímá gnostické světlo lásky (a to v míře, do jaké přemáhá centraci na já a dospívá k oproštění od já), rozvíjí se totiž v tomto člověku veliká změna v pětici fluid přirozeného stavu duše. Absolutním předpokladem pro to je právě oproštění od já. Endura je základní formule. Bez ní nemůže „Syn Člověka", světlo Gnose, najít příbytek v systému člověka. Když je ovšem lidské srdce otevřené a gnostické světlo do něj může proudit a přebývat v něm, pak světlo provádí v člověku svůj každodenní koloběh.

Jedním z prvních charakteristických následků tohoto koloběhu je osvícení, či jak říkávali staří, „iluminace", proměna vědomí. Tehdy procitají nové možnosti vědomí. Potenciálně byly v systému obsaženy, ale do té chvíle nemohly nabýt života. Jakmile však nové možnosti vědomí začnou žít, ustupuje do pozadí intelektuální rozum a rodí se moudrost. Věda, která procitá z této moudrosti, je druhým hermetickým aspektem vznešenosti. Ten byl právem nazván aspektem Kříže s Růží, neboť pravý rosenkrucián je mudřec z Boží milosti, mudřec v nově zrozeném smyslu. Je to člověk na Golgotě, který v každodenním usilování připíná pravou růži ke kříži, a tak zaniká s Pánem Ježíšem a v něm.

Rovněž v tomto druhém hermetickém aspektu vznešenosti září rovnostranný trojúhelník. Nejdříve se musí moudrost zrodit ze srdce, z růže srdce, z Betléma. Plně se rozvíjí ve svatyni hlavy a stejně jako láska je pak s celou bytostností vysílána v podobě záření.

Tak před sebou možná už velice zřetelně vidíte třetí hermetický aspekt. Uměním se myslí umění královské: za prvé

umění žít skutečně životem osvobozeného člověka; za druhé umění být opravdu nedotknutelný jakožto nebesky osvobozený člověk; a za třetí umění v tomto životě, v této existenci z Boha sloužit světu a lidstvu prací, jež lidstvo osvobozuje.

Tak před námi vyvstává mág z milosti Boží, bratr či sestra svatého Grálu, sloužící člověk, osvícený moudrostí Kříže s Růží a gnostickou silou lásky. Ten, kdo se stal dokonalým v těchto třikrát třech aspektech, je Hermés Trismegistos, nebeský člověk. Kdo začíná žít z těchto devíti aspektů – a v naprostém sebeodevzdání se jimi řídí, ten jde hermetickou stezkou, ten je Hermovým dítkem, jeho synem. Přibližuje se stavu, v němž se stane nebeským člověkem. Nebeský člověk tedy vyvstává z trojnásobné vznešenosti, která je zajištěna i v klasickém Kříži s Růží:

Za prvé je kandidát, když očistil svatyni svého srdce oproštěním od já, touto bránou betlémskou zasažen božskou láskou a tímto způsobem roznícen Duchem Božím.

Za druhé se mu tím světlem lásky dostává moudrosti. Ne tak, jako když se předávají intelektuální vědomosti, ale tím, že obíhá v něm samém oheň, z Betléma na Golgatu, tím, že on sám zplna zaniká v Ježíši Pánu.

Za třetí pak osvědčuje tuto vznešenost každodenním skutečně magickým kněžstvím. To je znovuzrození ze Svatého Ducha.

Znovuzrození v evangelickém smyslu samozřejmě zahrnuje dokonalé obětování. To byste měli mít na mysli, jestliže čekáte na vznešenost, na dotek Gnose a na výsledek svých kroků po stezce. Tajemství vašeho úspěchu tkví především v dokonalé oběti. Mluvíme-li tedy o Hermu Trismegistovi, věžte, že nechceme váš pohled obracet k pradávné minulosti

lidstva, k předdějinným časům, kdy učitel řekl lidstvu velmi moudré věci, ale že tu jde o živý dnešek, živou současnost Gnose všech dob.

V tomto živém dnešku velmi výrazně promlouvá dialektika, obyčejný přirozený stav. Tento přirozený stav a jeho síly si vás naprosto celé nárokují, chtějí vás dočista pohltit, až si časem myslíte, že nic jiného ani neexistuje. Možná jste po celý život hledali světlo. Snad jste po celý svůj život hledali mystéria. Proto vám říkáme: v živém dnešku jsou ta mystéria, jimž se po totálním obratu v svém životním postoji musíte přiblížit, jestliže toužíte skutečně po tom, aby se vám odhalila a před vámi zazářila.

Dnešek dialektické přírodní přirozenosti naznačuje Bible slovem „Herodes". Avšak rovněž to skryté, co musí být odhaleno, co je všudypřítomné od úsvitu časů a co je i zde, rovněž to je v Bibli naznačeno, a to slovem „Egypt". Když jste nyní ve svém počátečním, mladém žákovství svaté Gnose zasaženi světlem toho, co je skryto, takže se v tom světle může odhalit mystérium, bude se přírodní síla Heroda – dokud nebude odhalení dokonalé – snažit zabít element cizí vaší přirozenosti.

Proto se každému opravdovému žáku doporučuje, aby uprchl do Egypta, jako kdysi dítko Ježíš. To znamená hluboce pronikat do skrytých tajemství pravého života, který se projevuje i v dnešku, jen ho dokázat spatřit, jen k němu dokázat proniknout; neboť jak vám pravíme, svatý Grál žije!

Na závěr pak možná pochopíte i to, proč se říká, že mnozí velcí učitelé lidstva, jako Pythagoras nebo Platón, získali své znalosti od Herma Trismegista, a proč je hermetická moudrost dokonale identická s posvěcenou naukou Východu.

Je jen jedna moudrost, jež se trvale uchovává. Z ní lidé čerpali na různých místech našeho světa a ve všech dobách a budou čerpat stále znovu.

Porozumíte i tomu, proč Hermés údajně napsal nesčetné množství knih. Jeden autor hovoří dokonce o sto tisíci svitků, které prý obsahovaly Hermovu moudrost. Hermetickou moudrost by však neobsáhly ani všechny knihy světa, neboť tato moudrost je nezávislá na veškerém tradovaném vědění. Tato moudrost ve skutečnosti není v žádné knize. Je však cele předána tomu, kdo opravdově „připíná růži ke kříži".

Jestliže tedy v tomto díle přesto obracíme vaši pozornost ke knize, totiž ke *Corpus Hermeticum*, a úvodem vás seznamujeme s *Tabula Smaragdina*, tímto fundamentem a syntézou prapůvodní moudrosti, pak tím zcela jistě nehodláme říci: „Tak tady máte tu moudrost." Nikoli, předkládáme vám tím svědectví z minulosti, svědectví moudrosti, jež se také v živém dnešku musí stát moudrostí vaší.

Proto nevysedáváme u zažloutlých pergamenů a trosek rozpadlých svatyň. Jistěže k nim přistupujeme s úctou a děkujeme Bohu za předchozí bratrstva, která pro nás tolik strpěla a vytrpěla; vždyť síla jejich lásky nám umožňuje, abychom se vůbec přibližovali Gnosi. Nikdy však nespouštíme z mysli, že jako mladé gnostické bratrstvo jsme postaveni do živoucí přítomnosti, abychom teď činili to, co činili kdysi naši předchůdci.

My ověřujeme jejich svědectví svou vlastní zkušeností. Dotčeni a zasaženi, jako mladé výhonky prastarého kmene prcháme společně do Egypta. Hroužíme se do mystéria, abychom jako děti Boží mohli splnit svůj úkol v dnešku.

II

Tabula Smaragdina

Je to pravda! Je to jisté! Je to úplná pravda!

Co je dole, je jako to, co je nahoře,
a co je nahoře, je jako to, co je dole,
aby se děly zázraky Jednoho.

A jako všechny věci
vznikly z Jednoho
zprostředkováním,
tak se všechny věci zrodily
z tohoto Jednoho předáním.

Jejich otcem je Slunce,
jejich matkou Měsíc.
Vzduch je nosil ve svém lůnu.
Země byla jejich kojnou.

Otec všech talismanů[2] celého světa je všudypřítomný.

Jeho síla zůstává nedotčena, když se proměňuje v zemi.

2 Tj. posvátné úkony, někde i telesma; pozn. překl.

Láskyplně, velice opatrně a moudře odděl zemi od ohně, jemné od toho, co je pevné, tvrdé a strnulé.

Vystoupí to od země k nebi a sestoupí nazpět k zemi a bude při tom přijímat sílu toho, co je nahoře, i toho, co je dole.

Pak budete mít slávu celého světa, a proto od vás prchne všechna temnota.

Je to ta nejmocnější ze všech sil, neboť překoná každou jemnou věc a pronikne každou věcí pevnou.

Tak je utvořen svět. Stejným způsobem z něj vzejdou podivuhodná stvoření. Proto mne nazvali třikrát velikým Hermem, že mám tři aspekty moudrých nauk celého světa.

Co jsem řekl o přípravě zlata, je úplné.

Klademe tu před vás jedno ze svědectví starých mudrců. Je známo jako Smaragdová deska, *Tabula Smaragdina*. O této Smaragdové desce kolují legendy, které vám mohou připadat silně povědomé. Zmíněná „deska" je náhrobní kámen plný nápisů, které obsahují tradovanou moudrost starých mudrců. Klasická moudrost byla zde vytesána do kamene. Pod kamenem bylo nalezeno neporušené tělo Herma Trismegista.

To nám bezprostředně připomíná hrobku-chrám Christiana Rosenkreuze. Hrob Christiana Rosenkreuze kryla mosazná deska, rovněž s formulemi universální pravdy, a v hrobě

bylo – což naprosto přesně odpovídá zprávám o *Tabula Smaragdina* – nalezeno neporušené tělo našeho Otce, bratra C. R. C., ve slavnostním rouše. Johann Valentin Andreae a jeho druhové tedy ve svém příběhu *Fama Fraternitatis Roseae Crucis* nebyli nijak originální. Ani nemohli být originální, neboť volání Bratrstva je za všech časů stále stejné, ba musí být stejné a vždy obsahuje opakování moudrosti původní Gnose.

Co nás na svědectví starých mudrců, jímž se zde chceme zabývat, bezprostředně upoutává, je ta okolnost, že se hovoří o desce ze smaragdu. Smaragd je drahokam nevšední zelené barvy. Drahokamy mají podobně jako kovy tu vlastnost, že přijímají, udržují a vyzařují vibrace a záření.

Nemají všechny kameny a všechny kovy polarizaci se stejnou vibrací. Naopak, každý kov a každá hornina má svůj zcela vlastní charakter, své specifické vlastnosti. Proto se například v okultní vědě různými způsoby využívalo a využívá znalosti kovů, kamenů a barev ke stupňování účinků určitých záření a k tlumení jiných záření. Rovněž v Bibli se co chvíli hovoří o drahokamech. Připomeňme jen ono město, které se v Knize zjevení nazývá „nový Jeruzalém". Jak se tam říká, jeho dvanáct bran je každá jiným způsobem zdobena drahokamy. Naznačuje se tím, že dvanácterem bran do města vniká veškeré záření, jež dává osvícení, pomoc a sílu. Proto už město nepotřebuje světlo dialektického Slunce a dialektického Měsíce. Barva, síla a vyzařování, které je možné označit slovem smaragd, poukazují k základu, k absolutnímu počátku, k fundamentu, bez nějž nelze nic počít. *Tabula Smaragdina* je tedy právem též počátkem hermetické filosofie. Bez tohoto klíče nepochopíte původní moudrost Gnose. To chtěli někdejší hermetičtí mudrcové vyjádřit názvem *Tabula Smaragdina*.

Tabula Smaragdina, Smaragdová deska, náhrobní kámen, pod nímž pohřbeno leželo neporušené ušlechtilé tělo Herma Trismegista, začíná, jak již víte, slovy *Je to pravda! Je to jisté! Je to úplná pravda!*, tedy trojnásobným potvrzením pravdivosti formulí, které nám svatý kámen sděluje.

Když na tento úvod hledíme jen povrchně, může nám připadat zatížený přebytečnostmi, může vypadat jako protiklad objektivní střízlivosti. Což by autorovi nestačilo říci „obsah se plně shoduje s pravdou"? Ne, to by mu nestačilo! Toto trojnásobné potvrzení má vztah k magické formuli s velice hlubokým obsahem.

V první větě se vyslovuje, že pravdu, o níž vydává svědectví *Tabula Smaragdina*, dokonale potvrdily zkušenosti v nitru vlastní osobnosti a ve vlastním mikrokosmickém systému. Pokud tedy hermetický člověk říká: „Je to pravda!", myslí tím něco docela jiného než člověk dialektický. Hermetický člověk mluví a svědčí o pravdě teprve tehdy, kdy prošel stezkou a získal zkušenost hodnot, o něž jde. Slyšíte-li takové svědectví od tohoto magického člověka, můžete se zcela spolehnout na jeho správnost a věřit mu. A jistě chápete, že také vy, až jednou ve svůj čas projdete stezkou zkušenosti, budete říkat jásavě a se stejnou jistotou: „Je to pravda!"

Pravda má hodnotu, je pro vás pravdivá jen v tom případě, že ji vy sami zakoušíte, a tedy ji na vlastní kůži prožíváte. K čemu by vám byla pravda, kterou nenásledujete, kterou nežijete? Pravda jako taková nemůže nikoho osvobodit, může však soudit. To znamená, že se člověk může dostat do konfliktu s pravdou, když si hledá svoji vlastní cestu. Dokud se však snaží k pravdě blížit, pravdu prožívat a pravdu stvrzovat svým vlastním životem, nebude souzen. Proto má

starozákonní člověk vždy důvod bát se pravdy a třást se před jejím soudem, zatímco novozákonní člověk, jenž pravdu uskutečňuje, ji velice miluje.

Druhou větou „*Je to jisté!*“ je vyjádřeno, že pravda nesahá dále než osobní zkušenost, že dál sahat nemůže a že každý prvek spekulativního filosofování vás od pravdy oddaluje. Je vám známo, že každá dialektická filosofie je takřka dokonale spekulativní, což duchovní škola již nejednou dala na vědomí. Proto je ostatně tolik filosofických soustav, které si navzájem odporují. Mnohdy jsou dokladem složitých myšlenkových pochodů a nezměrné touhy po pravdě. K pravdě samé však mají neskonale daleko.

Pravda, o níž podává svědectví hermetický člověk, je za prvé pravdou osobní zkušenosti, a za druhé pravdou bez sebemenší spekulace. Za třetí pak musí být pravdou úplnou. Pravda nás může vykoupit, jen když je úplná a dokonalá.

Obyčejný člověk často říká: „Že pro vás je něco pravda, to ještě neznamená, že je to pravda pro mě.“ Je tím vlastně řečeno, že v tomto světě se dere do popředí mnoho takzvaných pravd, které si navzájem odporují. Je tím řečeno, že usilující přirozený člověk jde ve své samotě mnohdy cestou, která je pro něj samotného nutná a pravdivá, ale pro jiného může být úplně zbytečná a škodlivá. Úplná pravda v hermetickém smyslu je všeobsáhlá a týká se všech. Je určena světu a lidstvu.

Proto *Tabula Smaragdina* říká hned na začátku: Nemluvíme tu o pravdě, která může mít v určité chvíli velký význam pro určitého člověka, jako dejme tomu romantické podání jednoho lidského života – mluvíme o pravdě, kterou je nutno osobně zakoušet, která neobsahuje pražádnou spekulaci a která je dokonale všeobsáhlá, to znamená určena celému lidstvu. Právě takovou trojnásobně úplnou,

neporušitelnou pravdu obsahuje *Tabula Smaragdina*, která pokračuje takto:

> *Co je dole, je jako to, co je nahoře, a co je nahoře, je jako to, co je dole, aby se děly zázraky Jednoho. A jako všechny věci vznikly z Jednoho zprostředkováním, tak se všechny věci zrodily z tohoto Jednoho.*

V tomto výroku poznáváte známý hermetický axiom: „Jak nahoře, tak dole." Bude dobré poněkud se u tohoto axiomu pozdržet. Když o něm totiž v této absolutnosti uvažujeme docela všeobecně, něco na něm nesedí. Nelze přece přijmout, že by se říše pravdy a světla se svou glórií a božskostí projikovala do světa dialektiky v tom smyslu, že by sama dialektika byla jejím důkazem. Naopak trvá nesmírný konflikt mezi „tím, co je nahoře", Gnosí, a „tím, co je dole", přirozeností smrti.

Proto je nutné přistupovat k hermetickému axiomu naprosto jinak než dialektický člověk. Zejména člověk okultní se prohřešuje falešnými interpretacemi. S pomocí hermetické filosofie se snaží své vlastní úsilí centrované na já označit za dobré. Ve své zaměřenosti na království já takový okultista tvrdí, že kráčí po cestách Božích, aby způsobil, že „jak dole" bude stejné jako „tak nahoře", což je přirozeně nemožné. Vycházíme-li z jistoty, že v *Tabula Smaragdina* je vyslovena dokonalá moudrost, můžeme mžikem právě prostřednictvím tohoto hermetického axiomu jasně vidět, že v kosmickém zjevení panuje velký konflikt. „Tak dole" není jako „tak nahoře"!

A síla *Tabula Smaragdina* je v tom, že vás staví bezprostředně před tento velký konflikt ve všesvětovém zjevení – ne pouze proto, aby vás na něj upozornila, nýbrž aby

připomněla, že tento konflikt může, ba dokonce musí být urovnán, v člověku i ve světě. Z hermetického axiomu vysvitá velké poselství Smaragdové desky.
Vše ve zjeveném vesmíru někdy vzniklo, a to z Boží síly. Proto se vše může ve svém upadlém stavu rozplynout v Boží síle – nebo povznést do svého původního stavu. V této síle se tedy vše může i transfigurovat. Hermetický axiom tudíž obsahuje a odhaluje velké tajemství spásy jako vědeckou formuli, jako nezvratnou tezi: Když se spojíte s kouzelnou silou ducha lásky, s Poimandrem (jehož jméno znamená „pastýř" nebo „vůdce člověka"), pak bude samozřejmě to dole opět jako to, co je vyšší. Proto *Tabula Smaragdina* pokračuje:

Jejich otcem je Slunce,
jejich matkou Měsíc.
Vzduch je nosil ve svém lůnu.
Země byla jejich kojnou.
Otec všech talismanů celého světa je všudypřítomný.
Jeho síla zůstává nedotčena, když je použita v zemi.

Tato krátká formulace je divem zřetelnosti. Autor zde říká: Dávejte pozor, existují dva otcové – otec říše přírody a otec duchovního pole. A říše přírody musí vznikat z duchovního pole a duchovní pole ji udržuje.

Je však možné, že člověk začne žít pouze z říše přirozenosti – říše přírody sama je totiž dokonale vybaveným tvůrčím polem – a v této přírodní říši zcela zaniká, takže opouští otce duchovního pole a zapomíná na něj. Tak je tomu u dialektického člověka. Pak se rozvíjí konflikt, o němž jsme hovořili. Od té chvíle už se „jak dole" nerovná onomu „tak nahoře"!

Nastává zatvrzení rasového těla. Tohoto přirozeného člověka, jenž odpadl od duchovního pole, pak provázejí i další krystalizace.

Proto musí existovat řešení, totiž vykoupení. A možnost vykoupení existuje, protože:

Otec všech talismanů celého světa je všudypřítomný.
Jeho síla zůstává nedotčena, když se proměňuje v zemi.

Chcete-li tu sílu používat, musíte dbát receptu *Tabula Smaragdina*:

Láskyplně, velice opatrně a moudře odděl zemi od ohně, jemné od toho, co je pevné, tvrdé a strnulé. Vystoupí to od země k nebi a sestoupí nazpět k zemi a bude při tom přijímat sílu toho, co je nahoře, i toho, co je dole. Pak budete mít slávu celého světa, a proto od vás prchne všechna temnota.

Díky síle Gnose, síle božského dechu lásky chopte se celé své přirozené bytosti, která je odtržena od otce všeho, od Ducha. Kráčejte stezkou endury, stezkou velké proměny. Stezkou, kterou již po mnoho let učí a hlásá duchovní škola. A s jistotou zvítězíte. Kdo se do toho pustí skutečně s tou mocnou silou všech sil, ten to požehnání jednou zakusí.

Tehdy bude dokonáno vše, co vám Gnose zvěstovala o přípravě zlata, o působení a účinnosti duchovního slunce.